13DE JAARGANG
No. 1877

De Arubaanse Courant

WOENSDAG 10 MAART 1954

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen (Tel. thuis 1824) Abonnement ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustr. 94, Tel. 1282. - Agent San Nicolas: „Daco's Tavern", Tel. 5067. - Druk: Aruba Drukkerij N.V., Tel. 1277.

LAGO GEEFT ORANJESTAD VOORLOPIGE BUNKERFACILITEITEN

„Santa Clara" eerste schip dat bunkerolie uit lichter zal ontvangen

Het aan de haven van Oranjestad verschaffen van bunkerfaciliteiten maakt reeds lange tijd onderwerp van studie uit in bestuurs- en handelskringen. Verleden jaar werd op verzoek van het Bestuurscollege door een Nederlandse onderneming een rapport opgesteld, doch dit rapport berust nog bij het Bestuur en werd niet voor publicatie vrijgegeven.

Intussen zal Oranjestad toch voorlopige bunkerfaciliteiten in zijn moderne haven krijgen, dank zij een initiatief van de Lago. Deze maatschappij heeft een lichter, welke tot nu toe dienst deed op Amerikaanse binnenwateren, in New York laten ombouwen en naar Aruba laten slepen. Deze lichter heeft een pompinstallatie aan boord met een capaciteit van 1000 barrels per uur en zal telkens, indien daarom tijdig wordt verzocht, van de Lago naar hier worden versleept.

Hierdoor krijgt Oranjestad een bunkerinstallatie, zoals men die in verschillende grote havens, waar het onpractisch is overal vaste installaties aan te leggen, aantreft.

Het eerste schip, dat van deze faciliteiten gebruik zal maken, is de „Santa Clara", welke hier op Maandag 15 Maart a.s. wordt verwacht.

Tot dusver had Aruba twee bunkerstations: een op de Eagle en een ander op de Lago. Door deze nieuwe faciliteiten kan mogelijk een toename in het Oranjestedelijk havenverkeer worden verwacht, doordat mogelijk een aantal schepen, dat tot dusver op Lago bunkerde (en daar voor het bedrijf moeilijk misbare kaderuimte in beslag nam), naar Oranjestad worden gedirigeerd.

Voor de schepen en voor de Lago betekent dit ongetwijfeld een verbetering, terwijl Oranjestad door zijn nieuwe faciliteiten ook voor rederijen, die hun schepen tot dusver onze haven niet lieten aandoen, weer aantrekkelijker is geworden.

Al is er dan nog geen antwoord gegeven op de vraag, welke bunkerfaciliteiten voor Oranjestad het meest gewenst zijn, voorlopig is er in ieder geval een aanzienlijke verbetering tot stand gebracht. - Daarvoor kunnen wij Lago niet dankbaar genoeg zijn. Wij hopen van harte, dat op korte termijn deze verbetering overal in het buitenland bekend zal worden en dat de haven van Oranjestad er de gunstige gevolgen van mag ondervinden! (Nu nog een groot hotel......!).

Auto-uitlaatgassen aansprakelijk voor toename kanker?

LONDEN. - Lord Lucas of Chilwordt, lid van het Britse Hogerhuis, heeft aangedrongen op strengere toepassing van de wet waarin het voortbrengen van te grote hoeveelheden uitlaatgassen door motorvoertuigen strafbaar wordt gesteld.

Lord Lucas is namelijk van mening, dat de snelle toename van het aantal gevallen van longkanker in Groot-Brittannië „schijnt te wijzen op een nieuwe en belangrijke factor welke het ontstaan dezer ziekte in de hand werkt" en hij meent, dat deze factor verontreiniging van de atmosfeer door uitlaatgassen, afkomstig van diesel- en benzinemotoren zou kunnen zijn.

Lord Lloyd, onder-minister van binnenlandse zaken, die namens de regering antwoordde, zeide, dat de lucht boven Groot Brittannië „niet in sterke mate door uitlaatgassen wordt verontreinigd".

Doodstraf voor Sophia

Telegrafisch vernemen wij, dat hedenmorgen door de Rechter in Curacao vonnis is gewezen terzake Sophia. In een zeer uitvoerige overweging, waar van de voorlezing niet minder dan een uur in beslag nam, komt de rechter tot de conclusie dat de man schuldig is aan moord op twee kinderen.

De rechter vonnist Sohpia daarom tot de doodstraf.

Wij tekenen hierbij aan, dat thans voor de veroordeelde nog Hoger Beroep open staat en eventueel de mogelijkheid tot het vragen van gratie. De doodstraf werd op de Antillen sinds vele tientallen jaren niet meer toegepast.

Politie nam afscheid van gezien hoofd-agent

Familie Valk repatriëert

In de politie-cantine op San Nicolas werd vanmorgen in intieme kring op allerhartelijkste wijze afscheid genomen van Hoofdagent L. A. Valk, die Zondag met de „Oranjestad" naar Nederland vertrekt om daar van een zeer welverdiend verlof te gaan genieten.

Op de ereplaatsen hadden de Heer en Mevrouw Valk en hun kinderen plaats genomen, geflankeerd door de wnd. Commissaris van Politie, de Heer de Jager en de Officier van Justitie Mr. F. O. Leusinck. Verder zagen wij in de cantine het gehele Politie-personeel, voor zover het niet door dienst verhinderd was.

De Heer Valk heeft in de bijna 20 jaar dat hij op de Antillen bij de Politie diende, een diepe indruk gemaakt op allen die met hem in contact kwamen. Een man met hoge opvattingen van zijn taak als politieman en als mens. Iemand met een sterk ontwikkeld rechtvaardigheidsgevoel en grote gemeenschapszin.

Van de veelzijdigheid en de goede eigenschappen van de Heer Valk getuigde de wnd. Commissaris in zijn afscheidsspeech. De Commissaris deelde namens de Gezaghebber mede, dat deze helaas wegens zeer drukke werkzaamheden verhinderd was, hetgeen de Gezaghebber zeer spijt, omdat hij graag had willen getuigen van de gevoelens van dankbaarheid die hem bezielen voor 't vele goede werk dat door de Heer Valk gedaan werd.

De Heer de Jager roemt de Hr. Valk als een zeer kundig rechercheman Een actief en ijverig man, wiens naam in het korps zal blijven voortleven door het baanbrekend werk dat hij voor de ontspanningsvereniging heeft gedaan. Niet alleen was de Heer Valk een der initiatiefnemers tot het oprichten van de Pova, hij was ook de bouwer van de bungalows. De Heer de Jager weet zeker dat door het vertrek van de Heer Valk een leemte ontstaat die moeilijk te vullen zal zijn. Hij wenst de Heer Valk echter veel succes in Nederland, waar hij zeker niet stil zal zitten maar door zijn energie en werklust zich opnieuw nuttig zal maken voor de gemeenschap.

De Heer en Mevrouw Valk worden daarna overstroomd met cadeaux. Het Korps biedt hem een gebeeldhouwd indisch tafelstel aan, de Pova schenkt als herinnering een Arubaans schilderij van de hand van de Heer Lent, het Pova bestuur als persoonlijke herinnering een fraaie sigarenkist met zilver deksel en inscriptie, terwijl Mevrouw Valk, die haar man altijd zo trouw ter zijde stond van de Pova een ivoren sierstukje ontvangt.

Zichtbaar ontroerd dankt de Heer Valk voor alle ondervonden hartelijkheid. Het is moeilijk om afscheid te nemen van het werk dat hij vijfentwintig jaar met hart en ziel verrichtte en van Aruba, waar hij zovele jaren gelukkig was.

Spreker vertelt hoe hij 25 jaar geleden in Haagse gemeentedienst trad als adspirant agent en hoe hij nu al ruim zestien jaar op de Antillen in diverse rangen diende. Hij kan verklaren altijd zijn best te hebben gedaan, al is het zeker, dat hij ook grote fouten maakte. Hij hoopt dat dit hem vergeven zullen zijn en dat men even goed over hem zal blijven denken, als hij over Aruba. Spreker dankt allen met wie hij mocht samenwerken en besluit met de wens, dat God allen hier Zijn rijke zegen zal blijven geven.

De aanwezigen blijven dan nog enige tijd bijeen en menige herinnering uit de „goede oude tijd" wordt opgehaald.

Ook langs deze weg willen wij de Heer en Mevrouw Valk het allerbeste wensen. Voor de „pers" toonde de Heer Valk altijd grote belangstelling en aan medewerking van zijn kant ontbrak het de pers nimmer.

De Heer en Mevrouw Valk en kinderen vertrekken Zondag met de Oranjestad naar Nederland. Stil zitten zal er daar niet bij zijn. Op de Veluwe begint het sympathiek en actief echtpaar een familiepensioen, waar, daar zijn we zeker van, vele verlofgangers maar al te graag zullen toeven. Het ga hen goed.

Aruba-Camel driemaal overwinnaar

In de „Amigoe" lezen wij:

In het afgelopen weekend kon baseballminnend Curacao getuige zijn van drie interessante ontmoetingen tussen de baseballclub Camel van Aruba en drie plaatselijke clubs.

Zaterdagmiddag wisten de Arubanen van Camel het met 14—2 te winnen van Bolivar. In een uiterst spannende wedstrijd bewezen de Arubanen stukken beter te zijn dan hun Curaçaose collega's, en óók Zondagmorgen moesten onze Quisqueyanen er aan geloven met een fantastische score van 11—5.

Baseballend Curaçao had echter zijn hoop gezet op het spel van Zondagmiddag, waarin Camel de Kampioenen van Lucky Strike tegen zich zouden krijgen. Een uiterst spannende wedstrijd bracht aan de negende inning een 5—5 gelijk spel, waardoor het spel moest worden verlengd.

Het was de ster van het veld Ruben Philips, die voor zijn club (Camel) in de tiende inning een homerun forceerde met een man op de honk, waardoor de Arubanen thans met 7—5 leidden.

De jongens van Lucky Strike begingen toen de onsportieve daad het spel te belemmeren, door zoveel mogelijk tijd te verliezen, waardoor dan vanwege de duisternis het spel gestaakt zou moeten worden. Immers indien de tiende inning niet geheel afgemaakt zou kunnen worden, zouden de twee runs van Camel niet geldig zijn en zou de stand automatisch gelijk blijven. Umpire Paffen trad hiertegen op en gaf een waarschuwing, die de kampioenen echter in de wind sloegen. Tenslotte maakte hij een einde aan het spel en hadden de Arubanen weer een verdiende 7—5 overwinning in de wacht gesleept.

Ons rest nog te vermelden, dat Ruben Philips deze middag zeer goed in vorm was, hij wist zijn eigen record van 19 ponches, gevestigd in een spel tussen Pepsi-Cola en Sithoc, in 1951, te evenaren. - Zoals reeds bekend zal hij binnenkort naar de Ver. Staten vertrekken voor een contract.

's Pausen toestand bevredigend

VATICAANSTAD. Paus Pius XII, die langzaam herstellende is van zijn zware maagziekte, heeft gisteren een geringe hoeveelheid warme melk en koffie en enkele theelepeltjes rijst ingenomen. Hij ontving zijn beide pro-staatssecretarissen, Mgrs. Domenico Tardini en Giovanni Montini, met wie hij kerkelijke zaken besprak.

Naar verluidt worden de kleine hoeveelheden rechtstreekse voeding, die de Paus nuttigt, aangevuld door indirecte voeding en injecties vitaminen en andere versterkende stoffen. Ofschoon de zware maagpijnen, die met zijn ziekte gepaard gingen in Januari, geweken zijn, zou de H. Vader nog steeds sporadisch last hebben van rheumatische pijnen en hoofdpijn.

Naar verluidt, weigert de 78-jarige prelaat nog steeds in te gaan op de suggesties om zich te onderwerpen aan een onderzoek door maag- en andere specialisten om te trachten een diagnose vast te stellen. De jongste suggestie zou zijn gedaan door Ildefonso Kardinaal Schuster, de Aartsbisschop van Milaan, die voorgesteld zou hebben een onderzoek te laten verrichten door een van de meest gezaghebbende Italiaanse kankerspecialisten.

STANDPUNTEN TEN AANZIEN VAN STATUUT

Volgens gewoonlijk betrouwbare bron waren de meningen in de RTC commissie der Antillen, welke op Curacao vergaderde, verdeeld. De D.P. en N.V.P. zouden beide voor het Statuut hebben gestemd. De Heren Plantz en Yrausquin zouden hun stem hebben gereserveerd, in afwachting van de verdere ontwikkeling ter „grote" RTC, de Heren Albert Eman en F. Tromp zouden tegen het Statuut hebben gestemd, terwijl Henny Eman ...?...?...?...

TRAGE VOORTGANG IN CARACAS

VERDEELDHEID OVER METHODEN TER BESTRIJDING VAN COMMUNISME

CARACAS. - Venezuela en Cuba hebben bekend gemaakt, dat zij voor het plan van de Verenigde Staten zullen stemmen inzake maatregelen tegen de communistische infiltratie in Amerika. Het aantal landen ten gunste van dit voorstel is tot vijf gestegen (de andere drie zijn Brazilië, de Dominicaanse Republiek en Paraguay).

De afgevaardigde van Honduras behoudt zich het recht voor om definitief te beslissen, nadat hij de amendementen van de Mexicaanse afgevaardigde heeft bestudeerd.

Panama, Bolivia en El Salvador gaven achtereenvolgens de verzekering van de anti-communistische overtuiging van hun landen. Zij zullen hun houding later bepalen. Zij betoogden, dat het probleem van de bestrijding van het internationale communisme in nauw verband staat met de economische ontwikkeling en de verhoging van de levensstandaard in de meeste Latijns Amerikaanse republieken. Noodzakelijker dan het bestrijden van de activiteit van communistische agenten is het wegnemen van de toestanden, waarvan het communisme gebruik maakt bij zijn streven naar zijn doelen.

De Boliviaanse minister van buitenlandse zaken werd luide toegejuicht, toen hij als oplossing 'n nauwe economische samenwerking tussen de Latijns Amerikaanse landen voorstelde.

Toen het hoofd van de Dominicaanse afvaardiging in een zeer anti-communistische toespraak de Verenigde Staten verzocht krachtige maatregelen tegen ondermijnende activiteit te nemen, verliet de minister van buitenlandse zaken van Guatemala, Toriello, op in het oog lopende wijze de zaal als teken van afkeuring.

B.G. BLIJFT ACTIEF

Jai Marino Sing, de oud-minister van binnenlandse zaken van Brits Guiana, heeft op een persconferentie verklaard, dat tenminste één afvaardiging op de conferentie hem de verzekering gegeven heeft, dat de toestand in Guiana zal worden besproken bij de behandeling van het kolonialisme in Amerika. Hij kreeg op zijn verzoek om het woord te mogen voeren over Guiana geen antwoord. Hij is van plan tijdens de bespreking van het kolonialisme in hongerstaking te gaan, „niet om te protesteren", maar om zijn geloof te tonen in de superioriteit van de geest boven wapengeweld. Hij zei onwedersprekelijk te zullen aantoonen, dat er geen communisme in Guiana bestaat. Allen, die strijden voor de vrijheid van hun land, worden communisten genoemd om hen in discrediet te brengen, aldus de oud-minister.

De Amerikaanse afvaardiging heeft een ontwerp-voorstel ingediend, waarin wordt aangedrongen op verscherping van de strijd tegen het analphebetisme.

RECLAME IN BEROEPSSPORT

AMSTERDAM. - In verband met het feit dat de N.V. Efor, licentiehoudster van de Ronde van Nederland, door bemiddeling van Jef van der Vijver, de renners Wim van Est en Wout Wagtmans voor de Ronde van dit jaar, welke van 26 April tot 2 Mei wordt gehouden, heeft gecontracteerd, deelde de heer Slesker, directeur van de „Locomotief Fabriek" te Amsterdam mede, dat de Tour de France-renners Wim van Est, Wout Wagtmans, Gerrit Voorting, Adri Voorting, Thys Roks en Hein van Breenen eind 1953 een contract hebben getekend met de „Locomotieffabriek", waarin werd vastgelegd, dat deze renners in 1954 wedstrijden te houden in Nederland en in de Tour de France van dat jaar, voor „Locomotief" zouden starten.

Het spreekt vanzelf, aldus de heer Slesker, dat deze renners zich ook voor de Ronde van Nederland aan dit contract dienen te houden, met andere woorden, de N.V. Efor kan noch voor Wim van Est, noch voor Wout Wagtmans bemiddeling verlenen om beiden voor de Ronde van Nederland aan een andere firma te binden.

Wim van Est en Wout Wagtmans, alsmede vier andere renners, genieten van de zijde van de „Locomotief" fabriek materiële en financiële voordelen en onder geen voorwaarden kan de N.V. Efor deze renners in de Ronde van Nederland laten starten ten behoeve van een andere firma, ook al zal die firma ongetwijfeld een behoorlijk startgeld betalen.

Eric neemt enige tijd rust

WE BLIJVEN IN GOED GEZELSCHAP

Het valt niet te verwonderen, dat onze goede vriend Eric vermoeid is na zijn vele, opwindende avonturen. Eric heeft ons laten weten, dat hij genoodzaakt is enige tijd rust te nemen, maar in zijn plaats een goede vervanger zal sturen en wel de Heer Olivier B. Bommel.

In onze editie van morgen beginnen wij daarom met de publicatie van een avonturenreeks van Tom Poes en Olivier B. Bommel.

Van harte hopen wij dat onze lezers evenwel zullen genieten van de avonturen van een Heer, als tot nu toe van Eric. Wij vergeten Eric echter niet. We wensen hem sterkte en rust toe en hopen hem over enkele weken weer te introduceren.

Intussen blijven wij in goed gezelschap en onder vrienden. Heren onder elkaar, als ge begrijpt wat wij bedoelen.

Venezolaanse bladen toonden grote belangstelling voor Lou Lichtveld's uiteenzettingen over Suriname

CARACAS. Zoals bekend verondersteld mag worden, bevindt zich op het ogenblik in Caracas de Hr. Lou Lichtveld, officieel aangewezen door de Regeringsraad van Suriname om als toehoorder op te treden bij de Tiende Pan-Amerikaanse Conferentie en als zodanig tijdelijk benoemd tot attaché aan de Nederlandse legatie alhier.

Voor de Ned. Antillen treedt als officieel toehoorder bij de Conferentie op de Heer B. Chumaceiro, die vast verbonden is aan de Nederlandse Legatie te Caracas als Nederlands Antilliaans honorair adviseur voor Antilliaanse aangelegenheden.

Dit is op zichzelf een, men zou bijna mogen zeggen, historisch feit, omdat er thans in Caracas, dank zij de nauwe samenwerking in volkomen overeenstemming en volkomen collegialiteit, voor het eerst een zo nauwe en vruchtbare samenwerking bestaat op internationaal niveau tussen de drie Rijksdelen van het Koninkrijk. Tezamen met Z.E. Dr. H. Riemens, H.M. Gezant te Caracas, vormen de Heren Lichtveld en Chumaceiro een driemanschap, dat tot taak heeft de Conferentie op de voet te volgen en daarover aan de Regeringen van de respectieve Rijksdelen, die zij vertegenwoordigen, te rapporteren.

Enkele Venezolaanse dagbladen hadden, toen de aankomst van de Heer Lichtveld te Caracas was vermeld (de Heer Chumaceiro woont in Caracas) de wens te kennen gegeven voor een interview en om aan deze wens tegemoet te komen werd j.l. Zaterdagmorgen op de Nederlandse Legatie een persconferentie gehouden. Deze was zeer druk bezocht door vertegenwoordigers van de locale pers, wel een bewijs, dat Suriname grote belangstelling geniet.

Het onderwerp van de persconferentie was het aangeven van de wijze, waarop de Heer Lichtveld meende, dat de situatie van Suriname moet worden beschouwd door de Latijns Amerikaanse landen.

De Heer Lichtveld, die zeer goed Spaans spreekt, begon zijn uiteenzetting met te zeggen, dat er ernstige bezwaren zijn aan te voeren tegen de betiteling van Nederlands Guiana - een term, die men hier wel hoort of ziet gebruiken. „De naam van mijn land is Suriname", aldus de Heer Lichtveld, die om deze bewering te illustreren een bankbiljet van 10 Surinaamse guldens uit zijn zak haalde, alsmede enkele postzegels om te tonen, dat nergens op dit biljet of deze zegels het woord „Nederland" of „Nederlands" voorkomt. „Suriname" - zo vertelde de Heer Lichtveld - is een oude Indiaanse naam, zoals bijv. ook van de Colombiaanse waterval Tequendama.

In zijn verdere uiteenzetting legde de Heer Lichtveld in het bijzonder de nadruk op de algemene en geheime verkiezingen en het actief en passief kiesrecht, waarin de Surinaamse Staatsregeling voorziet.

Op een desbetreffende vraag deelde de Heer Lichtveld mede, dat het overgrote deel van de Surinaamse export - bauxiet - naar de Verenigde Staten gaat; een bewijs, aldus de Heer Lichtveld, van het ontbreken van de koloniale status, omdat het immers een karakteristiek van die status is, dat het moederland in het leeuwendeel van de voortgebrachte producten aan het gebied ten eigen bate onttrekt. Hij wees voorts op hetgeen op cultureel gebied in Suriname is tot stand gebracht, o.a. op het feit dat Spaans sedert kort een verplicht keuzevak op de middelbare school is. De interesse voor de Spaanse taal is groeiend en er bestaat zekere behoefte aan import van tijdschriften en boeken op ruimere schaal in Suriname.

Op de vraag aan de Heer Lichtveld gesteld, wat zijn oordeel was omtrent de tijdens de negende Pan-Amerikaanse Conferentie te Bogotá genomen beslissing over de koloniale gebieden, zeide de Heer Lichtveld, dat het punt op zichzelf zeer interessant was, doch volkomen irrelevant voor Suriname, omdat Suriname immers noch een kolonie, noch bezet gebied is.

Tot slot van zijn mededelingen vertelde de Heer Lichtveld, dat de Regeringsraad van Suriname aan de Venezolaanse Consul te Paramaribo op 27 Februari j.l. de mededeling had gedaan, dat het door de Venezolaanse Regering aangeboden standbeeld van Simon Bolivar met vreugde zal worden aanvaard en een plaats zal krijgen voor het gebouw van het Departement van Financien, tegenover dat van de Surinaamse Staten en van Justitie.

De Heer Lichtveld verbond aan zijn mededeling de vraag, of een der journalisten zich kon voorstellen, dat waar ook ter wereld in een „kolonie" op zulk een plek een standbeeld zou kunnen staan van iemand, wiens grote verdienste was het bevrijden van kolonien. In Suriname - aldus de Heer Lichtveld - wordt de geste van de Venezolaanse Regering met vreugde begroet, omdat Simon Bolivar de verpersoonlijking is van de vrijheid; een vrijheid, die veel impliceert, ook bijv. de vrijheid om de eigen vrienden te kiezen. Welnu, Suriname heeft als haar vrienden Nederland gekozen en wenst het Nederlandse Koningshuis als de bindende kracht te aanvaarden van het Koninkrijk, waarvan Suriname deel uitmaakt.

Aan dit interview is in de Venezolaanse kranten veel aandacht besteed en zowel voor de journalisten als voor vele van de lezers van deze kranten bleken verschelene van de mededelingen van de Heer Lichtveld, in het bijzonder wat betreft de Staatsrechtelijke positie van Suriname, een grote openbaring te zijn.

Het belang van dit interview, waarvan, zoals gemeld, het initiatief van Venezolaanse zijde kwam is daarom ook groot, omdat, zoals te begrijpen valt, de diverse Delegaties der 20 deelnemende landen aan de Conferentie de Venezolaanse bladen op het ogenblik met zorg lezen. En het is waarlijk niet overdreven - uit gesprekken blijkt het dagelijks - dat het overgrote deel van de gedelegeerden geen of maar een zeer vaag begrip hebben van de Staatsrechtelijke verhoudingen in het Koninkrijk der Nederlanden.

GEN. JOHN E. HULL (left), Supreme Allied Commander in the Far East, briefs Struve H. Hensel (center), Assistant Secretary of Defense, and Sen. Leverett Saltonstall (R-Mass.) on the Far Eastern situation. Shortly before returning to his headquarters in Tokyo, Gen. Hull told a news conference in Washington that there can be no further withdrawals of armed forces from Korea without weakening the United Nations position in that country. *(International Soundphoto)*

GRIEKENLAND VRAAGT MEER MILITAIRE STEUN

WASHINGTON - De Griekse minister van landsverdediging, Panayotis Kanellopoulos, heeft gister avond meegedeeld, dat Griekenland behoefte heeft aan meer Amerikaanse militaire hulp voor zijn groeiende verdedigingssysteem. Het Grieks-Turkse verdrag zou de strategische verantwoordelijkheden van Griekenland vergroten. De bewindsman sprak de overtuiging uit, dat de Amerikaanse regering en chefs van staven „al het mogelijke zullen doen" om de Griekse defensie-inspanning te steunen.

STRIJD IN VIETNAM BLIJFT IN CRITIEK STADIUM

SAIGON - In zijn voor de troepen bestemde boodschap, die gepubliceerd werd in het legertijdschrift „Caravelle", schrijft generaal Navarre onder meer: „De strijd, die wij thans strijden, is de zwaarste, die tot nu toe in Indochina is geleverd. De Vietminh heeft al haar troepen in de strijd geworpen. Hij zal in de toekomst nauwelijks tot een grotere krachtsinspanning in staat zijn. Doch wij moeten optimistisch blijven. Wij hebben nog enkele zware weken voor ons, doch van nu af aan zijn wij er zeker van, dat de vijand niet in staat zal zijn ook maar één van de doelen, die hij in zijn veldtocht wilde bereiken, te verwezenlijken. En spoedig zal het onze beurt zijn om tot het offensief over te gaan", aldus de opperbevelhebber der Franse Uniestrijdkrachten in Indochina.

DEN HELDER VIERT EEUWFEEST VAN OPLEIDINGS-INSTITUUT

DEN HELDER - De Gemeente Raad van Den Helder, heeft een crediet van NAf 50.000 gevoteerd voor de feestelijkheden ter viering van het 100-jarig bestaan van het Koninklijk Instituut voor de Marine te Den Helder, van 10 tot en met 17 October a.s.

JEUGD-VOETBALTOURNOOI IN CARACAS

CARACAS. In het Olympisch Stadion te Caracas zal op 21 Maart a.s. het Jeugdvoetbaltournooi om het kampioenschap van Zuid-Amerika aanvangen. Aan dit tournooi nemen deel Argentinie, Chili, Colombia, Ecuador, Brazilie, Panama, Peru, Paraquay, Uruquay en Venezuela.

HELFRICH ROEMT NEDERLANDSE MARINE

NEW YORK - Luitenant-admiraal b.d. C. L. Helfrich heeft in een brief aan de „New York Times" verklaard, dat de Nederlandse vloot uitstekend, doch te klein is. De aanleiding hiervan was een bericht van de correspondent van het blad over de verplichtingen der N.A.V.O.-landen. Helfrich zegt, dat van de totale defensie-begroting slechts 22 pct. voor de marine wordt uitgetrokken. Hij acht de oorlogsvloot te klein, gezien het feit, dat „Nederland nog steeds een zeevarende natie is met een machtige koopvaardijvloot van meer dan drie millioen ton". „Naar mijn mening - zo besloot Helfrich - houdt de N.A.V.O. onvoldoende rekening met de speciale bekwaamheid van Nederland bij de oorlogvoering, zoals in de oorlog is gebleken, namelijk een nauw samengaan van de vloot en de luchtstrijdkrachten".

Amerika zal in Genève veto-recht hebben

SEOEL - De Zuidkoreaanse minister van buitenlandse zaken, Pyoen Joeng Tai, heeft te Seoel meegedeeld, dat de Verenigde Staten officieel hebben laten weten aan Zuid-Korea, dat zij op de conferentie van Geneve desgewenst elk meerderheidsbesluit kan boycotten. De minister zeide, dat zijn regering, voordat zij de uitnodiging voor Geneve aanvaardt, eerst wil weten, of de Verenigde Staten de conferentie zullen verlaten, als er binnen drie maanden geen bevredigend resultaat is bereikt. Een langdurige conferentie achtte de minister voordelig voor de communisten, „omdat zij nieuwe wapens in Noord-Korea binnen brengen en langs het front nieuwe vliegvelden aanleggen".

Pyoen Joeng Tai zei, dat zijn regering enige onbevredigende antwoorden van de Verenigde Staten had ontvangen op vragen om opheldering over de voorgenomen bijeenkomst. De Verenigde Staten hadden onofficieel laten weten, dat wellicht de kwestie-Korea en het conflict in Indochina tegelijk zullen worden besproken en dat de conferentie, hoewel zij een Rondetafelbijeenkomst zal zijn, in hoofdzaak een tweezijdige bespreking tussen vertegenwoordigers van de Verenigde Naties en de communisten zal zijn.

LEERGANG VOOR KWEKELINGEN

De Regering heeft besloten zowel op Curacao als op Aruba een Gouvernementsleergang in te stellen voor verdere opleiding in de kwekelingen, die vóór 6 December 1951 als kwekeling met zelfstandige bevoegdheid in dienst waren bij het Openbaar en Bijzonder Onderwijs en die met ingang van 1 September 1956 niet meer als zodanig werkzaam mogen zijn. Op Curacao komen negen en op Aruba zeven kwekelingen voor deze verdere opleiding in aanmerking. Zij zullen in een driejarige cursus door ervaren leerkrachten worden opgeleid voor het examen ter verkrijging van de akte van bekwaamheid als hulponderwijzeres. Deze leergangen zijn bereids aangevangen, op 21 October 1953 op Curacao en op 1 November 1953 op Aruba. De kosten voor het jaar 1953 zijn geboekt op het onderdeel „Nieuwe leergangen".

De leergang voor de akte handwerken op Aruba werd in 1951 na de examens buiten werking gesteld omdat de opleidster om gezondheidsredenen naar Nederland vertrok. Waar thans weder een ervaren opleidster in handwerken beschikbaar is, wordt deze leergang, waaraan op Aruba grote behoefte bestaat, weder ingesteld.

ONDERGRONDSE BEWEGING IN OOST-DUITSLAND OPGEROLD

BERLIJN - De Oostduitse staatsveiligheidsdienst heeft in het district Dessau een sterke anti-communistische verzetsorganisatie van voormalige functionarissen van de „Socialistische Eenheidspartij" (E.E.D.) ontdekt, zo bericht het regionale blad van de S.E.D. „Freiheit" Tien leidende S.E.D.-functionarissen zijn in verband hiermee uit de partij gestoten. Het blad geeft voorts een reeks namen van andere partijfunctionarissen, die als „agenten" zouden zijn opgetreden. Over hun lot worden geen bijzonderheden gegeven.

De leden van genoemde verzetsorganisatie hadden vooraanstaande posities bekleed in het stadsbestuur en bij verschelende grote bedrijven. Via het hoofdpostkantoor van Dessau hadden zij voortdurend in contact gestaan met West-Berlijn en Hannover aldus het Oostduitse blad.

GAVILAN VERSLOEG MINELLI

BOSTON. De wereldkampioen weltergewicht Kid Gavilan sloeg in een gevecht over tien ronden de Italiaan Livio Minelli op punten. Er stond geen titel op het spel.

TWEEDE VIERDAAGSE

'S-GRAVENHAGE. Het Bestuur van de Nederlandse Wandelsportbond heeft besloten om van 27 tot en met 30 Juli vierdaagse wandeltochten te Apeldoorn te organiseren. Genoemde data vallen samen met die voor de Vierdaagse afstandsmarsen te Nijmegen.

Het religieus avontuur van Majoor Scobie

Een der grootste problemen, waarmee de filmkunst te maken krijgt, is dat der bovennatuurlijke realiteit. Wanneer er in een film sprake is van het goddelijk mysterie, of van enige relatie tussen de mens en een opperwezen, die het hoogste goed vertegenwoordigt, verstommen alle spectaculaire talenten waarover de filmtechniek kan beschikken en beslist alleen een uiterst intuïtief kunstenaarschap of er van de hevige spanning tussen schepper en schepsel een fractie kan worden overgedragen op de toeschouwer van 'n film. „Praten" over god is niet meer voldoende. Vrome demonstraties en opgelegde religieuziteit mogen misschien sommige mensen kunnen stichten (het goed vertrouwen van de meeste verfilmde heiligenlevens), maar om te overtuigen van de aanwezigheid van God achter een bepaalde filmhandeling, zijn zij niet voldoende. Elke film, waaraan men eisen wil stellen, moet op de eerste plaats de gloed van de overtuiging bezitten, vanuit de innerlijke spanning van het drama dat zij verbeeldt en vanuit de innerlijke gesteldheid van de filmmaker, die aldus zijn te verfilmen onderwerp uit kracht van eigen geloof weet te bezielen. Dit stelt uiterst zware eisen aan de kunstenaar die zich geroepen voelt zich met een zogenaamd religieus onderwerp in een film bezig te houden.

Religieuze films zijn er genoeg geweest in de bioscopen, maar veelal behoren zij tot de meest deplorabele soort. Films, die zich met een wonder bezighouden (zoals Lourdes, Fatima) kunnen, wanneer zeer sobere filmeffecten worden gehanteerd, diepe indruk achterlaten, maar van de verhouding tussen God en de gewone mens (hij die niet wordt uitverkoren en die niet voor zo uitzonderlijk godsdienstig doorgaat en die voor problemen komt te staan waarmee de meeste mensen wel iets te maken kunnen krijgen), wordt men in dergelijke films toch niet veel gewaar. Zelfs in het bewonderingswaardig verfilmde leven van Maria Goretti door de Italiaan Augusto Genina, kon men maar één fragment terugvinden, waarin iets schemerde van het mysterie ener bovennatuurlijke realiteit, en dan nog moest de toeschouwer met veel intuïtie dit fragment kunnen „hineininterpretieren".

Is het dus te verwonderen, dat men met enige ontsteltenis destijds de tijding vernam van de in Engeland voorgenomen verfilming van Graham Greene's „De Kern van de Zaak"? Kort nadat Carol Reed gereed was gekomen met „De derde man", bereikte hem het verzoek of hij de verfilming van het mysterievolle tropenavontuur van majoor Scobie, de rechtvaardige, op zijn schouders zou durven nemen. In de rol van majoor Scobie had men gedacht de eminente acteur Sir Ralph Richardson. Carol Reed hoefde over het verzoek niet lang na te denken: hij weigerde met het argument, dat de verfilming van dit uitgesproken Graham Greene-thema alleen met kans op redelijk succes gelegd kon worden in handen van een katholiek filmkunstenaar. Want in „De kern van de zaak" gaat het om een gewetensconflict van specifiek katholieke allure en wel zodanig, dat het de belangstelling gaande heeft gemaakt van iedere bewonderaar der moderne wereldliteratuur. Om de situatie waarin majoor Scobie komt te verkeren, nog even duidelijk te maken, een korte recapitulatie van het boek: majoor Scobie is een katholiek politieman, die op een eenzame post in Afrika een ongelukkig leven leidt. Men noemt hem de rechtvaardige, omdat hij zijn werk gewetensvol doet. Nochtans mogen de blanken hem niet zo bijzonder, omdat hij niet meedoet aan hun manier van leven. Zijn promotiekansen zijn nihil en zijn huwelijksleven is mislukt. Majoor Scobie houdt niet meer van zijn vrouw, maar is goed voor haar, ook al maakt zij hem voortdurend klagerige verwijten, en bleef haar trouw. Die vrouw gaat een tijd voor haar gezondheid naar Zuid-Afrika en de majoor wordt in die tijd verliefd op een jong meisje, dat tot de overlevenden behoort van een getorpedeerd schip. Hij leeft met dit meisje, maar maakt zich de grootste verwijten als zijn vrouw terugkomt. Hij kan en wil zijn vrouw geen verdriet blijven aandoen en kan ook het meisje, van wie hij oprecht houdt en zij van hem, niet verstoten. Hij gaat dus in stilte voort bij het meisje te komen. Zij maakt hem geen verwijten en begrijpt de situatie. De katholieke Scobie weet dat hij zondigt, maar hij weet geen uitweg. Intussen weet zijn vrouw van zijn overspel, maar laat niets merken; zij stelt haar man echter voor een religieus conflict. Zeer nadrukkelijk vraagt zij hem namelijk om met haar naar de kerk te gaan en samen met haar te communiceren. Een overtuigd katholiek — en dat is Scobie gebleven — weet, dat wanneer hij in staat van zonde heiligschennend communiceert, hij vrijwillig zijn verdoemenis kiest en daarmee zijn bestemming volgens het plan van Gods oneindige liefde, grievend beledigt. Majoor Scobie kan deze stap niet zetten, wil toch beide vrouwen sparen en vlucht in de zelfmoord. Hetgeen dan een geestelijke de opmerking ontlokt, dat deze zondaar misschien wel een heilige is. Zijn rechtvaardiging voor God is zijn kiezen van de zelfmoord, een dodelijke zonde tegen zijn eigen leven en zaligheid, liever dan het wezen van God's liefde aan te tasten, aldus de gedurfde suggestie van de schrijver Graham Greene.

Deze strekking van het boek heeft bij verschijnen nogal opzien veroorzaakt. Ook onder katholieken. De schroom van de niet-katholiek Garol Reed om dit boek te verfilmen was alleszins begrijpelijk. Men is er toch toe overgegaan. Men heeft in de Engelse studio's gezocht naar een katholieke filmer, die er capabel voor zou zijn. Een onbekende naam kwam er door op de voorgrond: George More O'Farrall. Hij blijkt een man met onopvallende kwaliteiten. In overeenstemming met Graham Greene is hij echter begonnen een ingrijpende verandering in het scenario aan te brengen. Ik kan echter de mening van de velen niet delen, die deze verandering als een zekere degradatie van het boek hebben opgevat.

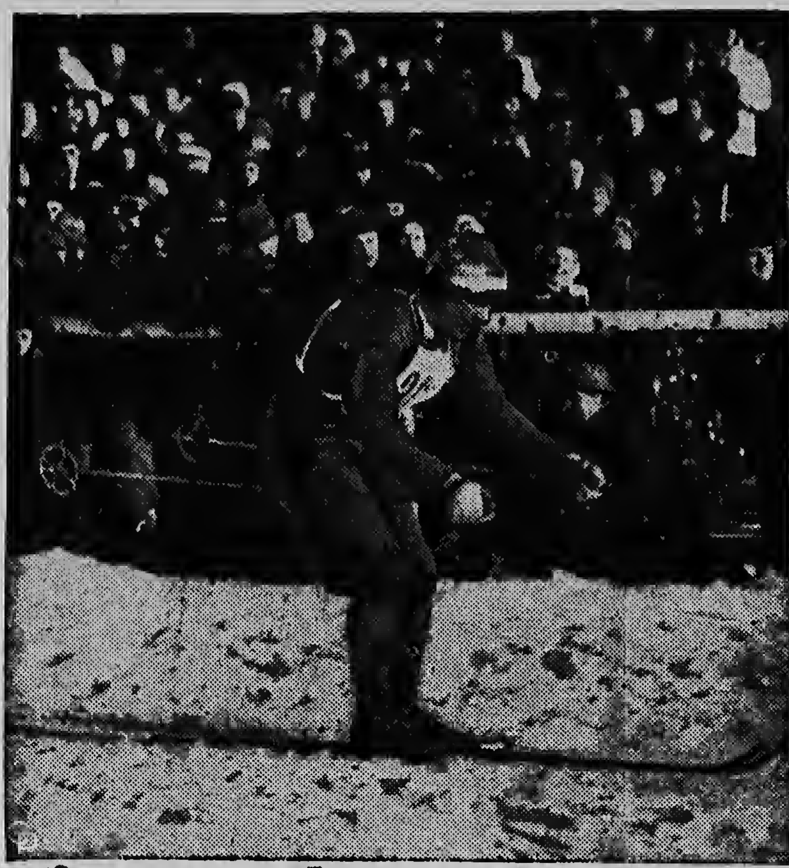
Majoor Scobie komt in de film „De kern van de zaak" niet tot de zelfmoord. Net vóór hij het dodelijk wapen op zich zelf kan richten, komt hij in een van die primitieve vechtpartijen terecht, zoals die in de verdachte buurten der Afrikaanse steden plotseling kunnen oplaaien en hij wordt vermoord. Zijn laatste woorden aan zijn bediende, die hem te hulp is gesneld, gelden zijn vrouw: „Zeg haar, dat God alles in orde heeft gemaakt". In dit slot is God dus Majoor Scobie te hulp gekomen. Hij liet zijn schepsel niet alleen in de duistere afgrond van de zelfmoord. Dit verandert natuurlijk geheel en al het perspectief op het mysterie, dat het boek van Greene ons heeft gelaten. Aan het slot van de film heeft Greene alle mysterie rond de mens Scobie geëlimineerd. De moord op Scobie is zijn bevrijding. Waarom echter zou dit slot, juist in de bioscoop, van mindere waarde zijn? De bevrijding van de tobber Scobie — voortreffelijk voorgesteld door Trevor Howard — door de God, wiens verdoemenis hij over zich heeft afgeroepen, is het loon van de angst van deze zondaar om het behoud van zijn ziel. Deze strekking van de film is even fascinerend als die in het boek!

Voor het overige maakt de bioscoopbezoeker alles mee zoals de lezer van Graham's boek. De feilloos raak getroffen sfeer van het stuk Afrika, waar de mens Scobie verloren loopt. Met zichzelf. Met

(Vervolg op pag. 4)

REGERING VERDEDIGT HET BESTAANSRECHT VAN DE CENTRALE TOURISTEN-COMMISSIE

Naar aanleiding van de vraag van enige leden of het nog zin heeft de Centrale Toeristencommissie in stand te houden kan de Regering mededelen, dat naar haar mening een centrale instantie gewenst blijft, doch, gezien de gewijzigde positie der eilandgebieden, in een andere vorm dan de thans bestaande centrale commissie. Het wil de Regering zelfs voorkomen, dat een dergelijke instantie niet slechts gewenst, doch noodzakelijk is in verband met de landelijke activiteit op het gebied van touristenindustrie-bevordering, met de internationale zijde van het vraagstuk en - last but not least - in verband met het feit, dat het uit economisch zowel als practisch oogpunt verantwoord zou zijn, meer dan een gezamenlijke vertegenwoordiging in New York te hebben. **Over dit onderwerp is met de Bestuurscolleges van Aruba en Curacao overleg gepleegd, waarbij kon worden vastgesteld dat bovenstaande opvatting ook door genoemde Colleges wordt gedeeld.** De Bestuurscolleges der Eilandgebieden Aruba en Curacao werden uitgenodigd om zo spoedig mogelijk in gemeenschappelijk overleg het detailvraagstuk der samenstelling en werkwijze der nieuwe Centrale Touristen-commissie uit te werken. (M. v. A.).

VEIKKO HAKULINEN, OF FINLAND, is pictured as he won the silver medal in the 30-kilometer event during the world ski championship contests at Falun, Sweden. He also won the world's short distance title in the 15-kilometer cross-country race to give little Finland its second international crown in the week's ski events. *(International Radiophoto)*

RECHTSZAAL WORDT VERBETERD

De hal en de rechtszaal van het Gerechtsgebouw op Aruba moeten nodig worden verbeterd. Met het aangevraagde crediet zullen de nodige voorzieningen worden getroffen. O.a. zal worden overgegaan tot het betegelen van de vloeren, verbouwing van het podium en verhoging van de balustrade, het maken van lambrizeringen en vaste banken en het verbeteren van de accoustiek van de rechtszaal (M. v. A.).

DUITSE REISAGENTEN OP ARUBA

Dit weekend brachten een 7-tal Duitse reisagenten een bezoek aan Aruba. Het gezelschap maakt op uitnodiging van de KLM een reis door het Caraibisch gebied en Amerika. Op Aruba werd een rondrit gemaakt terwijl de Heren, dank zij de goede zorgen van de KLM-agent G. Eman en de KNSM vertegenwoordiger H. van der Linden ook konden aanzitten aan de lunch aan boord van de „Oranjestad".

De Heren Detz en Kuyn van de KLM, Iemand van de C.T.C. en Eman van Eman Trading traden op Aruba op als (perfecte) gastheren. Het gezelschap logeerde in het Strand Hotel.

Vanmorgen reisden de Heren door via Mexico en Montreal.

LANDSWONINGEN OP ARUBA IN ZEER SLECHTE TOESTAND

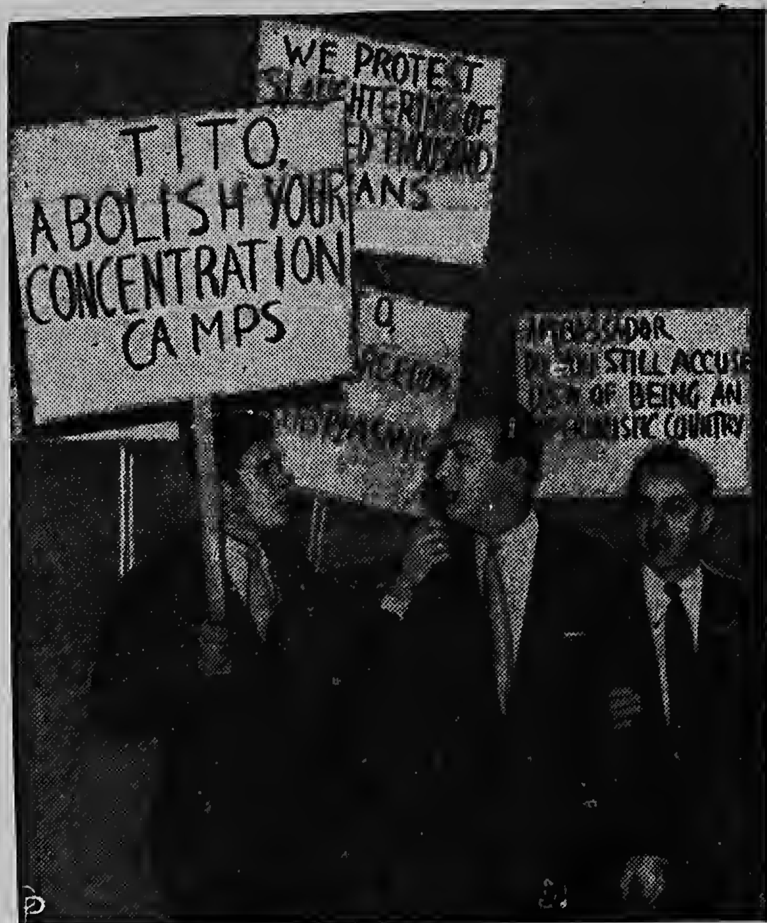
De Landswoningen op Aruba verkeren in een dusdanig slechte toestand dat het oorspronkelijk aangevraagde bedrag ad f 30.000 ontoereikend moet worden geacht om deze huizen in een goede staat van onderhoud terug te brengen. In vele woningen is het houtwerk zodanig door witte mieren aangetast, dat tot algehele vernieuwing moet worden overgegaan. Voor zover er nog afrasteringen aanwezig zijn, moeten deze in de meeste gevallen, gezien de slechte toestand waarin zij verkeren, door nieuwe worden vervangen. Ook is er een aantal huizen, waaraan belangrijke reparatiewerken moeten worden verricht, doordat de muren door verzwakking zijn gescheurd. De uit te voeren reparaties zijn van dien aard, dat bezwaarlijk van normaal onderhoud kan worden gesproken. In verband daarmede wordt een bedrag van f 100.000 aangevraagd op de Landsbegroting voor grondige reparatie van deze woningen. Voor kleine reparaties aan deze huizen kan dan in 1954 met een bedrag van f 10.000 worden volstaan. De raming wordt in verband met het vorenstaande bij de Nota van Wijziging met f 20.000 verlaagd.

(Mem. van Antwoord).

Hooggeplaatst Russisch officier vluchtte naar het Westen

DUESSELDORF - Een 25-jarige vroegere luitenant van het Russische leger Mikhail Ivanovitsj Grigoref, die onlangs naar het Westen deserteerde, zeide vandaag te geloven, dat de Russen atoomwapenen in Oost-Duitsland opslaan. Op een vraag, waar hij deze veronderstelling op baseerde, antwoordde hij: „Het was een gerucht is de enige bron van informatie in het Sovjet-leger". Van Russisch atoomgerucht had hij niets gehoord, zei hij.

Grigoref, die officier was bij een ordonnance-eenheid gestationneerd in Oost-Berlijn, vluchtte tijdens de Berlijnse ministersconferentie naar het Westen. Hij gaf als zijn mening te kennen, dat het Russische leger elke instructie om naar het Westen op te trekken, zal navolgen, maar twijfelde eraan, of het deze aanval met succes zou kunnen volvoeren. Bijna alle Sovjet-officieren in Oost-Duitsland hebben de indruk, dat de Russische bezetting van Oost-Duitsland voor onbepaalde tijd zal duren, zei hij. Sinds December jl. was er een nieuwe stroom geweest van officieren en hun gezinnen naar Oost-Duitsland; de helft der officieren heeft thans hun familie bij zich. Zijn collega-officieren hadden weinig hoop gesteld op de Berlijnse conferentie, daar zij geloofden, dat hun regering zich bereid is haar troepen uit Oost-Duitsland terug te trekken. Het Sovjet-leger, zo vertelde hij, was bang voor een herhaling van de opstand van 17 Juni in Oost-Duitsland tijdens de conferentie. Zijn afdeling was naar Oost-Berlijn overgebracht om nood-communicaties aan te leggen in geval van een opstand, aldus Grigoref.

VLADIMIR POPOVIC (center), Yugoslav Ambassador to the United States, maintains a nonchalant attitude as he finds sign-carrying pickets waiting to heckle him outside a Los Angeles restaurant. They were members of Croatian patriotic groups. *(International Soundphoto)*

A STUDY IN INFORMALITY is President Dwight D. Eisenhower as he squats on the grass in the White House Rose Garden when visited by a delegation of teen-agers from 32 countries. Asking them their impressions of the United States, the President learned that their visit had "revolutionized" their outlook on the world. Shown (l. to r.) are: Inga Wolfsberg, of Denmark; Sergio Santiago, of Spain; Nurit Auerbach, of Israel, and the President. *(International Soundphoto)*

Arabië IN VERLEDEN, HEDEN EN TOEKOMST

★

(Naar een Radio-lezing, gehouden door de heer D. van der Meulen, oud-Gezant der Nederlanden in Saoedi-Arabië)

★

ARABIE is een land, dat de laatste jaren wel bijzonder in het brandpunt van de belangstelling staat en dat voor onze landen, die zo nauw betrokken zijn bij de gevolgen van de oliepolitiek, in 't bijzonder interessant is. Wij brengen daarom in een serie artikelen een historische studie van dit land, welk artikel wij ontleenden aan een radiotoespraak, welke door een terzake zeer kundig geleerde werd uitgesproken voor de Nederlandse Radio Volksuniversiteit.

Hier volgt de zevende aflevering.

Dan treedt ook de 2e Wahhabi-beweging in relatie met de internationale Islaam. Maar ditmaal gaat het goed. Het kost Ibn Sa'ud wel veel moeite het vooroordeel van de orthodoxe Islaam te overwinnen, maar hij slaagt erin zich als mandataris van die wereldgemeente voor het besturen der heilige steden aanvaardbaar te maken. Ook door de Westerse Mogendheden, wier vertegenwoordigers hij in het Heilige Land van de Islaam ontmoet, wordt hij van harte aanvaard. Nooit had men in Arabië een zó ver ziend, zó ruim denkend, zo krachtig en eerlijk heerser gekend. Stond men aanvankelijk met zorg tegenover zijn fanatieke troepen en ambtenaren en tegenover de wrede strengheid waarmee de Bedoeinen vorst zijn nieuwe onderdanen wende aan tucht en aan het nalaten van het eeuwenoude bedrijf der ghazu's (het overvallen van karavanen en het uitplunderen van pelgrim's), al spoedig zag men de zegenrijke gevolgen voor het land. „Ik weet hoe Bedoeienen geregeerd moeten worden" had Ibn Sa'ud tot de vertegenwoordigers der buitenlandse mogendheden gezegd, en hij bleek gelijk te hebben. Van het klassieke land van roof en doodslag werd het Heilige Land van de Islaam, evenals de rest van Ibn Sa'ud's zeer uitgestrekte rijk, het land met de grootste mate van veiligheid van persoon en goed, die we ergens ter wereld zagen.

Al hadden vele Moslims ernstige religieuze bezwaren tegen Wahhabisme en tegen Wahhabi-overheersing van de plaatsen waarheen de bedevaart der gelovigen zich jaarlijks had te richten, de creditzijden bleken al spoedig meer dan op te wegen tegen de nadelen eraan verbonden. Bij zijn ontmoeting met andersdenkenden wist Ibn Sa'ud zich aanvaardbaar te maken. Hoe meer hij daarin slaagde, hoe meer hij echter het vertrouwen verloor van hen die in hem geloofd hadden als Gods uitverkoren instrument. Zo waren wij getuige in Arabië van de levensgang van de grootste Arabier van deze tijd. We leerden hem persoonlijk kennen toen hij stond op de middaghoogte van zijn macht, toen hij door de verovering van de laatste stad van het Heilige Land, Djeddah, de stad der Consuls zoals de Arabieren zeggen, in rechtstreekse relatie met ons trad. Het is een tijd van historische betekenis voor Arabië en voor de hele Islaam. Hier wordt nog éénmaal een proef genomen met een theocratie. Ibn Sa'ud probeert zijn rijk te funderen op „woord en getuigenis", op de voorschriften nl. van de qur'aan, en op de woorden en daden die overgeleverd zijn omtrent Muhammad, de laatste, het sluitzegel, van Allah's gezanten. Aan de ene kant de nieuwe tijd, die door een man met ruime blik en met de kracht om zijn wil door te zetten, binnengelaten wordt in een land waar de tijd heeft stilgestaan. En aan de andere kant de poging om met een Islaam-opvatting die dateert uit de dagen van de Profeet en uit de gouden tijd van het wereldrijk van de Islaam die erop volgde, de nieuwe tijd tegemoet te treden en die op land en volk te doen inwerken. Koning Ibn Sa'ud, op 's levens middaghoogte, in toenemend contact met de internationale Islaam en met de machten en mannen die wereldpolitiek leiden, doet het voor de diep-geinteresseerde toeschouwer al duidelijker worden dat de Wahhabi-levensvisie hier niet mee kan. Dat Wahhabisme een antwoord geweest moge zijn voor Woestijn-bedoeienen, dat het in hun midden een staat- en maatschappijverheffende kracht moge hebben bezeten, maar dat het buiten die woestijnwereld onbruikbaar is, daar het zelfs geen geestelijk ferment meer vertegenwoordigt. Zo zien we Ibn Sa'ud als de laatste Bedoeienenvorst van Arabie. Geen Sa'ud na hem krijgt nog eens de kansen die hij had, kan nog eens op de rigoureuse grondslagen van een Islaam van 1300 jaar geleden een rijk bouwen, kan nog eens zijn oud-testamentische methoden en stijl hanteren.

In het Arabie van heden bloeide op een tweede Wahhabi-poging om de Islaam te redden uit zijn verval. Centraal Arabie geloofde er in en legde zijn tucht op aan de randgebieden. Die aanvaardden de uiterlijke zegeningen die het regiem bracht. In de heilige steden, Mekka en Medina, zagen honderdduizenden Moslims die als pelgrims kwamen naar hun heiligdommen, de zegeningen van het Wahhabisme. Ze kwamen in ongekende aantallen nu het land veilig en ordelijk was en nu door modern bestuur de geesels van vroeger: de epidemieën, verdreven waren. Ze waardeerden de verbetering van wegen en verveer, van water- en voedselvoorziening. Ze klaagden even hard als vroeger over de zware heffingen door de regering aan de pelgrims opgelegd en vergaten daardoor te waarderen de grote veranderingen ten goede die hadden plaats gehad. Ze vonden geen geestelijke inspiratie, geen perspectief, geen hoop voor een Islaam in nood bij de godgeleerden van het Wahhabisme, die het monopolie hadden der verkondiging van hun leer in het hart van de Islaam, in Mekka. We zullen daar nu niet meer over zeggen, omdat we dan zouden komen op het gebied van onze derde voordracht, nl. de toekomst van Arabie. Ibn Sa'ud leeft nog, al is hij oud en ziek. De Wahhabi-Staat is er nog, al heeft hij zijn ergste vijand nu pas ontmoet. Die vijand heet Mammon. Men behoeft geen profeet te zijn om iets van de toekomst van Arabie te gaan zeggen.

(Wordt vervolgd)

Anja Nobo Rosacruz

Segun e Orden Rosacruz 'AMORC' cu ta un Sociedad no-Secretaria i cu ta establecé na San Jose, California, EEUU di America di Norte, cu ta representa riba henter Mundoe, cu tin miembronan di tur sorto di Religion i raza i cual miembronan ta dedikanan unicamente na estudionan filosófico Antiguo i Moderno, cu ta basa riba Bijbel cu ta palabranan di Dios, pa investiga misterionan di Naturaleza, di cual tur hende ta un parti chiquito, ta mantene su punto di vista cu su origen tradicional a tuma lugar durante Reinado di Faraon Amenhothep di Quarta Dinastia Egipcia, na anja 1350 promer cu Cristo. Pues e Orden aki ta conmemora e fecha historico aki cu ceremonianan masha impresionante cu ta expone e s inificancia alegorica di e costumbernan Egipcia di tantu siglo pasa.

Riba dia 21 di Maart no solamente lo celebra Anja Nobo Rosacruz pero e fecha aki tambe lo ta principio di Anja fiscal Rosacruz pa tur Logia i Capitulonan riba henter Mundoe. Pesei riba e fecha ei tambe lo instala tur Oficialnan Ritualistico i adminstrativo.

Tur miembro tantu di Seccion Ingles como Espanol cu ta activo, automaticamente ta bonbini na e Centro Rosacruz cu ta keda den Bernardstraat No. 320 na San Nicolas pa 7.30 'or di anochi en punto.

Nos ta suplica tur miembronan di keda pendiente di e fecha, i di otro informacion interesante cu nos lo publica oportunamente dia e fecha ta mas cercana.

Na tur esnan cu no sabi, corda bon cu e Orden Rosacruz 'AMORC' no tin nada di hasi cu Religion i no ta contra ningun Religion tampoco. Alcontrario si bo ta un hende cu no ta Cristian (no ta kere den Dios) ni miembro bo no por bira. E Sociedad aki ta liber pa un i tur cu tin criterio sano, uni den un Hermandad Univrsal di hombre i muher cu tin amor pa estudio.

Proposito di e Sociedad aki ta pa duna tur su miembronan e medio di biba na armonia segun mandamentonan di Dios pa alcanza salud, felicidad i Paz. Tur esnan cu tin gana di sabi algo mas concreto tocante di e Sociedad aki, por acudi serka Sra May Hopmans biba na Nieuwindstraat No. 47, San Nicolas.

Directiva General

STAMPIYA NOBO

Den Publicatieblad di 23 di Febr. lo drenta den circulacion pa dia 1 di Maart dos stampiya nobo. Un tin balor di siete y mei ct. y e otro 22 ct. y mei. Riba nan tin un dibujo un portret di S. A. La Reina Juliana, cu e balor endica y cu e palabra-nan „Antiya-Neerl."

RADIO KELKBOOM

Durante tumamentu di proefnan, srs. Kelkboom ta hanja algun fayo cu mester worde arregla. Di moda cu awe ainda e transmission no por cumisa oficialmente. Wei nan lo sigui duna proef-uitzendingen, nos ta spera di por gosa pronto di Bos di Aruba.

SIGNAL DI A.N.W.B. TA NA CAMINDA

Di consul di A.N.W.B. nos a worde informa cu lo no tarda mucho mas pa e indicador di caminda yega. Ta un cos especial y sigur lo ta un adorno mas pa nos Stad.

OTRO DECORACION MAS

Di obras publicas nan ta traha duro cu ponemento di un holoshi, pega cu Habibe, riba e standplaats den Verl. Nassaustraat. E holoshi aki ta un regalo di un compania „Insulaire Handelmy." y tin algun tempo aki caba na nos isla. A resulta cu mester a hasi algun cambio di parti, motibo di e corriente cu nos tin aki, pesei a tarda un poco prome cu nan a su lugar. E trabao ta bai bon padilanti di D.O.W. y pronto Aruba ta un holoshi mas rico.

16 DIA MAS Y...

bo por gana un di e premio-nan bunita di club di Leones. Corda cu dia 25 di Maart e lot-nan ta hunga, y e NO ta cayi huntu cu e loteria di gobierno.

GENERAL Sun Yup Paik (above), 34, has been appointed by President Syngman Rhee as commander of the newly created South Korean 1st Army, which includes all of the country's eighteen divisions of troops. Gen. Paik is being replaced as chief of staff by Gen. Chung Il Kwon. The 1st Army was created several weeks ago to give South Korea its first unified tactical command. *(International)*

MUCHA TA VENENA SU MES

WENEN. Un mucha moher chikitu di mas o menos 10 anja di edad a „STIT" skool, pa miedo di hanja straf, e la venena su mes. Su mama a hanjele foi conocimentu na cas. Ya pa awor, tur peliger a pasa, su situacion ta mehorando.

DOS BIAHA TA SCAPA DI MORTO

INNSBRUECK - Oscar Zobl di Innsbrueck, un hoben di 16 anja, Diadomingo pasa a worde dera dos biaha door di un lawaine. Prome biaha e la logra di libra su mes. Di dos biaha e biento fuerte a tire den un palu, na unda e la keda colga cabes abao y e la worde tapa cu e palu cu tur. Con ta posibel ta imcomprendibel, pero e por a sigui hala rosea. Despues di 7 hora largu nan a bin saca foi den situcion critico aki. E la hanja algun rascu, pero no a perde su conocimientu durante tur e tempo.

FRANS-DUITS OVERLEG INZAKE SAARLAND

PARIJS. Bondskanselier Adenauer en Minister Bidault hebben elkaar vandaag te Parijs ontmoet en zich beraden over de oude vraag, hoe het industriële Saarland moet worden bestuurd. Zij besloten de onderhandelingen, die drie maanden geleden werden afgebroken, te hervatten over de algemene lijnen van een plan, dat door de Nederlandse socialistische leider Van der Goes van Naters is opgesteld voor de Raad van Europa en waarin gepleit wordt voor de „Europeanisering" van 't gebied. Men neemt aan, dat de beraadslagingen op 31 Maart zullen beginnen.

Adenauer sprak vandaag gedurende 40 minuten met Bidault. Deze laatste overhandigde aan de Bondskanselier een Frans ontwerp voorstel omtrent de Saar. De inhoud is niet bekend, maar deze zou ongeveer op hetzelfde neerkomen als het plan-Van der Goes Naters. Volgens dit plan behoudt Frankrijk zijn huidige economische verbondenheid met de Saar. Het gebied zou een algemene Europese status krijgen onder de Raad van Europa. Defensie en Buitenlandse Zaken zouden berusten bij een neutrale „commissaris", die geen Fransman, Duitser of Saarlander zal zijn.

URANIUMLAGEN IN INDIA ONTDEKT

PARIJS. - De radio van India heeft medegedeeld, dat in de staat Bihar rijke uraniumlagen zijn ontdekt.

De Indiase commissie voor atoomenergie heeft de regering van India om vergunning verzocht om onmiddellijk tot exploitatie over te gaan.

ENGELAND TELT MEER DAN VIJFTIG MILLIOEN INWONERS

LONDEN. - De jongste, midden 1953 gehouden Britse volkstelling heeft aangetoond, dat Engeland en Wales tezamen 44.090.000 inwoners hebben.

In Groot Brittannië, dus met inbegrip van Schotland en Noord Ierland, wonen thans ruim vijftig millioen mensen.

HAROLD E. STASSEN, U.S. Foreign Aid Administrator, talks into a microphone on his arrival at Seoul, Korea. With him is Gen. O. P. Weyland, Far East Air Force Commander. Later, Stassen discussed the rehabilitation of Korea with President Syngman Rhee. *(International)*

GUATEMALA VERDEDIGT ZIJN POSITIE

„Geen sprake van contact met Communistische Internationale"

CARACAS. De verschillende redevoeringen, die zowel in de plenaire zittingen als in de vergaderingen van de politiek-juridische en economische commissies worden gehouden - en dat zijn er vele - hebben steeds weer één ding gemeen, namelijk de duidelijke wens dat de samenwerking, die betoogd wordt, een dusdanige vorm zal hebben, dat geen der landen noch het overkoepelend orgaan de gelegenheid zal krijgen zich te bemoeien met de binnenlandse aangelegenheden van enige Amerikaanse Staat. Het was o.a. de President van de Conferentie, de Venezolaanse Minister van Buitenlandse Zaken Otanez, die dit zeide en de samenwerking, die gewenst is, definieerde door te zeggen: onze samenwerking moet als basis hebben onderling respect.

Maar duidelijker dan welke afgevaardigde dan ook wees de Minister van Buitenlandse Zaken van Guatemala, Guillermo Toriello, iedere inmenging van de Pan-Amerikaanse samenwerking op binnenlands gebied af. In een redevoering, die langer dan een uur duurde en die hem aan het slot 'n ware ovatie bracht (behalve van de Noord-Amerikaanse Delegatie), zette deze Minister uiteen, dat Guatemala nimmer zijn aanspraken op Brits Honduras zal laten vallen; stelling neemt tegen de beschuldiging een communistisch land te zijn en buitenlandse investeringen ziet als een mogelijkheid om de vrijheid te verliezen. Vooral deze laatste mededeling was duidelijk gericht tegen de Verenigde Staten.

Minister Toriello zeide o.a. dat, indien een land werkelijk economische vooruitgang wil en zich verzet tegen kolonialisme, het snel voorzien wordt van de label „communisme". De boycot van de buitenlandse grote maatschappijen, die investeringen deden in Guatemala, is ernstig en om nog verder aan te vallen noemt men Guatemala het „bruggehoofd van het communisme in Latijns Amerika".

Guatemala heeft het plan de buitenlandse maatschappijen te verwijderen en een einde te maken aan de uitzuigerij. Het Amerikanisme wil de vrijheid aantasten, de ontwikkeling en de mogelijkheden van de handel beknotten. Guatemala zal nooit goedkeuren, dat interne kwesties een onderwerp van internationaal overleg zullen zijn. Dit is een gevaar voor alle Amerikaanse landen en betekent een beknotting van de politieke en economische vrijheid. In dit verband bracht de Guatemaalse Minister hulde aan wijlen President Roosevelt, die een einde maakte aan de politieke invloed van de grote monopolie-maatschappijen, doch hij voegde hier aan toe, dat het er naar uitziet, dat de Noord-Amerikanen thans weer de „dollarpolitiek" wensen in te voeren.

Met heftigheid ontkende Minister Toriello, dat de Sovjet-Unie iets te maken heeft met de interne politiek van Guatemala. „Veel anti-democratische principes zijn tot bloei gekomen onder rode leuze anti-communisme.

Pan-Amerikanisme bestaat niet en kan niet bestaan, zolang er een toestand is van arme en onontwikkelde volkeren, die hun producten goedkoop moeten leveren en een gewillige markt vormen voor de producten van sterk geindustrialiseerde landen.

Over het kolonialisme zei de Minister, dat de koloniale tijd volkomen voorbij is en dat dus de resten van het kolonialisme moeten worden geliquideerd. Ieder volk dient het recht te hebben het eigen lot te bepalen. Guatemala is in het bijzonder geinteresseerd in het doen verdwijnen van iedere illegale bezetting door niet-Amerikaanse landen van Amerikaans gebied. Deze toestand is een belediging voor iedere Amerikaan.

De grote sensatie van de toespraak was het feit, dat zij en blijkens de ovatie en blijkens de opmerkingen in de wandelgangen van het congres bij de andere delegaties een gunstig onthaal verkreeg. Voor John Foster Dulles moet dit een teleurstelling zijn geweest, een teleurstelling, die daarom onverwacht kwam, omdat verschillende vroegere sprekers, zoals de afgevaardigde van Cuba, die van Peru en die van Chili zeer duidelijk hun afkeer van het communisme te kennen hadden gegeven.

Dit alles werpt eens te meer een duidelijk licht op wat men, zij het min of meer bedekt hier in Caracas thans aan alle kanten kan horen, namelijk, dat de economische controverse tussen Noord- en Zuid-Amerika, tussen de sterke industriestaat met een algemeen verbreide sociale democratie en de grondstoffen producerende landen zonder noemenswaardige middenstand en met een geheel andere bevolkingssamenstelling, bezitsspreiding en economische welvaart (Venezuela in dit verband even buiten beschouwing gelaten) het belangrijkste thema van deze conferentie zal zijn. Angst voor interne inmenging - politieke en economische - bracht er bijvoorbeeld de Argentijnse afgevaardigde toe te zeggen, dat buitenlandse investeringen natuurlijk welkom zijn, doch dat het noodzakelijk is in de eerste plaats de binnenlandse mogendheden te onderzoeken en te gebruiken.

In verband met de Falkland-eilanden zeide deze afgevaardigde: „Wij accepteren niet, dat het ontdekken van een bepaald gebied voldoende recht zou geven om dat gebied ook te bezetten en als het zijne te beschouwen".

Voorts zeide deze Argentijnse vertegenwoordiger, Z. E. minister Jeronimo Remorino, over het koloniale vraagstuk: „De Amerikaanse traditie vraagt de vorming van een vrij Amerika. Amerika is een land voor Amerikanen, dat bestuurd moet worden door Amerikanen. Dit moet worden bereikt door samenwerking. De nog bezet te gebieden dienen te worden opgenomen in de landen, waartoe zij behoren.

Intussen mag niet onvermeld worden, dat in de vergadering van de belangrijkste commissie, namelijk de politieke juridische commissie, door Guatemala een nederlaag werd geleden. De Verenigde Staten hadden voorgesteld het communisme, Guatemala het kolonialisme. Met 16 stemmen voor, 3 tegen en één onthouding werd het Noordamerikaanse voorstel aangenomen. Tegen stemden Guatemala, Argentinië en Mexico.

In de economische commissie werd een subcommissie benoemd voor de technische hulpverlening, een onderwerp, dat reeds tot belangrijke resultaten heeft geleid. De besprekingen in deze economische commissie hebben zich overigens tot nu toe beperkt tot „voorbereidende schermutselingen", — waarbij echter de bovengenoemde tegenstelling tussen Noord- en Zuid-Amerika reeds duidelijk aan het licht trad.

Majoor Scobie

(Vervolg van pag. 3)

zijn vrouw. Met het meisje, waarvan hij gaat houden. Los van alle religieuze overwegingen raakt men overtuigd van het probleem, waarin een normale, niet al te goede, niet al te slechte kerel verward raakt. Deze man kan inderdaad zijn vrouw geen verdriet aandoen. Deze man kan zich niet losmaken van het ongelukkige schepsel, dat de oorlog hulpeloos in zijn armen heeft geworpen. Van deze man aanvaardt iedereen dat hij niet alleen maar spoken ziet, maar dat hij oprecht met zijn geweten in conflict geraakt; dat hij zijn bestemming als mens in gevaar gebracht ziet, omdat een definitieve keuze tussen twee vrouwen voor hem niet mogelijk is. Want dan is hij verplicht iemand te doen lijden. En dat kan deze mens, die de rechtvaardige wordt genoemd, niet. Deze mens weet dat hij zondigt en hij weet ook, dat hij de zonde niet kan ontwijken. Als hij zich echter rechtstreeks tegen zijn schepper moet richten, om de rechtvaardige te blijven, bekruipt hem de wanhoop en moet God hem uit de ellende halen. Zo gebeurt het uitermate beheerst en ingehouden in deze film en geen toeschouwer zal Scobie's verantwoording van zijn daden tegenover een God belachelijk vinden. Zelfs de ongelovige vrouw, van wie Scobie is gaan houden, vindt dit niet belachelijk. Zij erkent in haar reacties hetzelfde wat iedere toeschouwer van deze film ervaart: het mysterie van het Geloof.

Daarom is het verschijnen van deze verfilming van Graham Greene's „De kern van de zaak" een zeer opmerkelijke gebeurtenis in de bioscopen. Zij zal mensen aan het denken brengen over het waarom van veel dingen. Talloze mannen zouden in Majoor Scobie's situatie gemakkelijk hebben kunnen kiezen, of even gemakkelijk bedriegen, zonder dat zij zichzelf er slechter om zouden vinden. Wanneer zij echter nog een grein aan hun bestemming als mens geloven, kunnen zij in Majoor Scobie iets van de verantwoording terug vinden voor hun daden. Deze verantwoording wordt in de film zonder nadruk zeer kiemmend gesteld, in de treffende entourage welke men geheel in het boek van Greene kan terug vinden: die van de mens vechtend met de rug tegen de muur.

B. J. BERTINA

MOND- EN KLAUWZEER IN FRANKRIJK

PARIJS. Frankrijk is in de afgelopen vier jaar het land geweest, dat het meest van mond- en klauwzeer onder zijn vee te lijden heeft gehad. Ruim 5.700.000 dieren van meer dan 339.500 boerderijen hebben aan de ziekte geleden. Van deskundige zijde wordt verklaard, dat het zo veelvuldig voorkomen van mond- en klauwzeer onder het Franse vee een gevolg is van het feit, dat met deze ziekte besmet vee in Frankrijk niet wordt geslacht, hetgeen bijv. in Gr. Brittannie wel geschiedt.

Secretary Robert T. Stevens Sen. Joseph R. McCarthy

Brig. Gen. Ralph W. Zwicker Sen. John L. McClellan

SEN. JOHN L. McCLELLAN of Arkansas, top Democrat on the Senate Investigating subcommittee, attests in Washington to the completeness and accuracy of the closed hearing transcript of Chairman Joseph R. McCarthy's verbal attack on Brig. Gen. Ralph W. Zwicker. Zwicker, honored combat veteran and now commander of Camp Kilmer, N. J., was told that he "should be removed from any command," when he displeased McCarthy with answers on why an accused Communist was promoted and honorably discharged. Secretary of Army Robert T. Stevens has defied McCarthy and ordered Army generals not to appear before the committee in Washington. *(International Soundphoto)*